ULTIMA ORA

La catafalcul mareşalului Averescu

Mii de cetăţeni au adus eri ultimul lor omagiu eroului dela Mărăşti

Incă din primele ceasuri ale dimineţii, un mare număr de cetăţeni au venit să se încline în faţa catafalcului mareşalului Averescu, aşezat în rotonda Ateneului Român.

In grădina din faţa Ateneului făcea de gardă un detaşament de jandarmi pedeştri în mare ţinută şi la toate intrările străjuiau ostaşi cu arma la picior.

Intrarea publicului se făcea prin strada Franclin şi, după ce şirul nesfârşit de lume trecea descoperit în jurul sicriului aşezat în mijlocul rotondei, eşea prin strada Episcopiei.

Trupul neînsufleţit al mareşalului era aşezat într'un sicriu simplu de stejar masiv, înconjurat de patru sfeşnice mari de argint în cari ard lumânări de ceară.

La cele două capete ale raclei, în care odihneşte venerabilul oştean, stau de veghe patru ofiţeri în mare ţinută, din regimentul 1 roşiori.

Mareşalul, înveşmântat în uniforma regimentului său de cavalerie — 1 roşiori — zace cu faţa luminată de liniştea veşnică ce a coborât peste sufletul său.

Pe piept, bastonul de mareşal, supremul omagiu al oştirei române pentru acel care a ştiut să o ducă cu atâta dragoste şi hotărîre la izbândă.

La căpătâiul catafalcului, un preot în odăjdii se roagă în şoaptă pentru odihna sufletului marelui ostaş.

Lumea se perindă în rânduri compacte. In tăcerea turburată doar de foşnetul paşilor, trec mii de oameni mânaţi de acelaşi sentiment de pioasă reculegere şi sinceră părere de rău.

Sunt amestecaţi laolaltă oameni trudiţi din popor, ofiţeri impodobiţi cu fireturi, demnitari ai ţării, şcolari, ostaşi şi locuitori din preajma Capitalei.

Fiecare vrea să aducă, prin prezenţa sa, un ultim omagiu memoriei aceluia care a fost mareşalul Averescu.

PRESA STRĂINĂ ADUCE ELOGII MAREŞALULUI AVERESCU

Paris, 3 (Rador). — *Majoritatea ziarelor franceze anunţă încetarea din viaţă a mareşalului Averescu şi dau biografia ilustrului dispărut.*

*

Roma, 3 (Rador). — *Toate ziarele italiene publică lungi şi emoţionante necrologuri cu prilejul încetării din viaţă a mareşalului Averescu.*

Strălucitele însuşiri de comandant de armată pe front, ca şi de bărbat politic, ale ilustrului dispărut, sunt prezentate cu bogate amănunte scoase din marea şi glorioasa sa activitate de ostaş şi de mare patriot.

Se insistă cu deosebire asupra sentimentelor de prietenie şi de admiraţie ale mareşalului pentru Italia şi pentru Duce, cari şi-au găsit expresiunea în pactul de amiciţie italo-român, semnat de d. Mussolini şi de mareşalul Averescu în anul 1926, şi se deplânge în termeni mişcători dispariţia unui mare român şi în acelaş timp a unui mare filo-italian.

Focul din Rucăr-Muşcel

Elevii şcoalei de cavalerie din Sibiu, in frunte cu comandantul lor, d. col. Cristescu, impiedică un adevărat dezastru

Rucăr, 3 Octombrie.

Un puternic foc a isbucnit Sâmbătă, la ora 11 dim., la locuinţa săteanului Nic. Lăzăroiu. Focul, pornit de la o uscătorie de prune din apropiere, i-a cuprins casa şi grajdul care au ars în întregime Alimentat de vânt focul s'a întins şi la casele vecine, ameninţând să ia proporţii dezastroase. Mulţumită ajutorului dat de elevii şi comandanţii şcoalei de cavalerie, în frunte cu comandantul şcoalei, d. col. Cristescu, care sunt în călătorie de studiu, focul a putut fi localizat şi stins, împiedicându-se astfel o adevărată catastrofă pe care ar fi provocat-o vântul dacă nu s'ar fi luat îndată măsuri.

D. col. Cristescu a dat un ajutor de o mie de lei lui Nicolae Lăzăroiu, căruia focul i-a nimicit întreaga gospodărie şi care, om sărac, cu opt copii mici, a rămas în cumplită mizerie acum în pragul iernii.

D. HULL SURMENAT

Washington, 3 (Rador). — *In urma evenimentelor din ultima săptămână şi surmenajului care a trebuit să-i fie impus, d. Hull a hotărît să plece imediat pentru câteva zile în concediu.*

In absenţa sa, secretarul departamentului de stat va fi înlocuit prin d. Welles.

Materialul de război liber la export în Anglia

Londra 4 (Rador). — **Ministerul comerţului a dat o decizie prin care se prevede că începând de azi, 4 Octombrie, sunt din nou valabile licenţele de export de material de război, care fuseseră suspendate în ziua de 28 Septembrie a. c.**

Ultime informaţii

● Monitorul oficial *de Luni publică programa analitică a şcoalelor normale de băeţi şi fete.*

● D. C. Argetoianu, consilier regal, a fost primit Luni în audienţă de I. P. S. Patriarh, preşedintele consiliului de miniştri.

● Direcţiunile şcoalelor de grad secundar, care au, conform legii şi regulamentului, răspundere de ordinea şi disciplina elevilor lor, sunt autorizate să aprecieze şi să hotărască dela caz la caz, dacă pot îngădui uneori şcolarilor să ia parte la reprezentaţii teatrale, cinematografice sau manifestaţiuni artistice, ministerul având toată convingerea că directorii de şcoli vor şti să se folosească în chip chibzuit şi potrivit intereselor educaţiei naţionale, de această libertate de apreciere ce le este lăsată.

● Toate secţiile normale de gospodărie se concentrează la şcoalele normale de gospodărie „Filipescu" din Bucureşti şi „Avram Iancu" din Cluj.

Elevele celorlalte şcoli se repartizează la aceste două centre.

● D. prof. D. Pompeiu, fost preşedinte al Camerei, care a participat ca delegat al României la conferinţa interparlamentară dela Haga, s'a înapoiat în Capitală.

● Monitorul Oficial *de Luni publică un lung tablou cu posturi vacante de medici.*

● Ministerul educaţiei naţionale anunţă pe cei interesaţi, că diplomele de inginer obţinute la şcoli tehnice de grad universitar din străinătate se trimit pentru echivalare, direct ministerului lucrărilor publice.

● *Suntem informaţi că d. Louis Marin, marele prieten al românilor şi ilustrul om de stat francez, care urma să vie în România zilele acestea, în fruntea unui important grup de intelectuali francezi, este obligat, cu regret, din cauza evenimentelor externe, să amâne vizita aceasta pentru o altă dată.*

● D. Ferdinand Veverka, ministru al Cehoslovaciei la Bucureşti, întorcându-se dela Geneva, şi-a reluat postul în primire.

Din străinătate

● **Roma, 3 (Rador).** — Ziarele anunţă că fiul Ducelui, căpitanul aviator Bruno Mussolini, s'a logodit cu d-ra Gina Roberti, fiica profesorului Guido Roberti şi a d-nei Teresa Roberti, născută Tangoiara.

● *Belgrad, 3 (Rador).* — In prezenţa M. S. Reginei Maria a Iugoslaviei şi a unor numeroase delegaţii a avut loc Duminică inaugurarea solemnă a congresului internaţional pentru protecţia copilului.

Delegaţia României a fost reprezentată prin d. Gh. Ghighiu, ataşat comercial, cu d-na, care a rostit în numele femeei române o frumoasă cuvântare, aplaudată călduros de asistenţă.

● *Roma, 3 (Rador).* — Ministerul de interne desminte categoric ştirea că s'ar fi luat măsuri restrictive împotriva libertăţii personale a marelui dirijor Toscanini.

● *Mexico, 3 (Rador).*— Ziarele anunţă că d. Cardenas, preşedintele Republicei, a decis suspendarea exproprierii exploatărilor agricole aparţinând cetăţenilor americani pe timpul cât o comisie formată din reprezentanţi ai Statelor Unite şi Mexicului va lucra la stabilirea valoarei terenurilor şi a condiţiilor în care vor fi plătite despăgubirile.

Ultimele evenimente internaţionale în desbaterea Camerei Comunelor

D. Duff Cooper îşi motivează demisia. — Replica d-lui Chamberlain

Londra, 3 (Rador). — In faţa unei Camere absolut pline, tribuna ca şi incinta, a început azi după amiază desbaterea asupra ultimelor evenimente ale politicii internaţionale.

Atmosfera care domneşte astăzi este în vădit contrast cu aceea de Miercurea trecută, când toată lumea era îngrijorată.

După formalităţile de rigoare se dă cuvântul d-lui Duff Cooper, fost prim lord al Amiralităţii, care este primit cu aplauze de pe băncile opoziţiei. Aceste aplauze sunt însă întrerupte de intrarea în incintă a d-lui Chamberlain, care este salutat cu ovaţii entuziaste.

D. Duff Cooper şi-a început cuvântarea arătând că este o sarcină penibilă şi delicată de a explica motivele sale de demisie din guvern, demisie care îi apare cu atât mai neplăcută cu cât ea s'a produs într'un moment când primul ministru este mai popular decât oricând.

Fostul prim lord al amiralităţii a afirmat că politica externă a Marei Britanii din ultimele luni şi săptămâni n'a fost îndeajuns de precizată pentru a fi înţeleasă de celelalte naţiuni.

Am alunecat, spune d. Duff Cooper, din zi în zi înspre un război cu Germania şi n'am spus niciodată decât în ultimul moment şi atunci în mod nesigur că suntem hotărâţi a lupta.

Azi ştim că informaţii cu un efect contrariu au fost date la urechea conducătorilor germani. Guvernul britanic n'a folosit limbajul pe care-l înţeleg dictatorii. Limbajul întrebuinţat de primul ministru şi de sir John Simon nu înseamnă nimic pentru mentalitatea d-lor Hitler şi Mussolini. Preşedintele consiliului de miniştri n'a arătat lămurit la Berchtesgaden sau Godesberg care este atitudinea Angliei.

Oratorul afirmă că atunci când, la sfârşit, d. Hitler a început să dea semne că-şi îndulceşte atitudinea, el ştia despre mobilizarea flotei engleze.

D. Chamberlain, continuă d. Duff Cooper, s'a înapoiat dela Godesberg cu un ultimatum ai cărui termeni nu puteau fi dictaţi decât unei puteri învinse după un lung război.

Fostul şef al departamentului marinei a criticat apoi termenii acordului dela Muenchen, afirmând că declaraţia anglo-germană ar fi fost semnată fără ca guvernul să fi fost consultat, fără ca aliaţii sau Dominioanele să fi fost întrebate şi fără consultarea consilierilor diplomatici ai guvernului. Aceasta, adaugă oratorul, nu este calea pe care trebue să fie condusă politica externă a Marei Britanii.

D. Duff Cooper spune mai departe că pentru prima oară Marea Britanie este chemată a apăra frontiere în Europa centrală şi de aceea ea trebue să-şi întreţină o armată după modelul armatelor de pe continent şi să-şi grăbească reînarmarea pe baze mai largi.

In concluzie, d. Duff Copper a spus: „Primul ministru crede că se poate bizui pe buna credinţă a d-lui Hitler, pe care-l presupune interesat numai de soarta germanilor. Primul ministru crede că poate dobândi o rezolvare judiciooasă a tuturor cheştiunilor în litigiu cu d. Hitler. Poate să aibă dreptate. Nădăjduesc şi mă rog să fie astfel. Dar, cum nu pot să cred că este aşa, este mai bine să plec din guvern".

OBIECŢIILE ŞEFILOR OPOZIŢIEI

După d. Chamberlain a vorbit maiorul Attlee, Fruntaşul laburist afirmă că ar exista o contradicţie între cuvintele rostite azi de d. Chamberlain: „Trebue să ne continuăm a ne înarma" — şi declaraţia sa după întoarcerea dela Muenchen, în care arăta că pacea este asigurată pentru epoca noastră. Oratorul laburist afirmă că nu s'ar fi obţinut nimic altceva decât „un armistiţiu într'o stare de război" şi arată că poziţia Angliei şi Franţei într'un pact în patru este prea slabă pentru a salva Europa de primejdii incalculabile. Momentul nu este pentru un pact în patru, ci pentru o nouă şi totală conferinţă de pace. Să facem apel la bunele oficii ale Statelor Unite şi să nu excludem URSS".

Urmează la tribună sir Archibald Sinclair, din opoziţia liberală, care aduce un omagiu personal d-lui Chamberlain pentru curajoasele sale eforturi, dar denunţă „politica de retrageri succesive în faţa dictaturilor agresive, politică pe care nu va putea fi niciodată întemeiată o pace durabilă".

DISCURSUL D-LUI EDEN

Oratorul următor a fost d. Eden, care a afirmat că datoria tuturor este acum „de a examina cum s'a întâmplat ca Europa să ajungă pe marginea prăpastiei şi să facă astfel încât să nu se mai repete niciodată acest lucru".

Unul din numeroasele elemente care au contribuit în cele din urmă la evitarea războiului a fost desigur refuzul primului ministru de a renunţa să mai spere. (Aplauze pe băncile majorităţii). **Un altul a fost efortul preşedintelui Roosevelt.**

Fostul ministru de externe socoate însă că cel mai mare omagiu trebue adus cehoslovacilor. Un alt element care, după părerea sa, a contribuit la evitarea războiului a fost publicarea în ziua de Marţi în Anglia a „declaraţiei în care se spunea în mod autorizat la Londra că dacă Germania, cu toate eforturile făcute de primul ministru, atacă Cehoslovacia, Franţa ar fi obligată să vină imediat în ajutorul celor, iar Marea Britanie şi Rusia s'ar da desigur de partea Franţei". (Aclamaţii la opoziţie).

Cred — adaugă d. Eden — că istoricii viitorului vor da acestei declaraţii un loc important printre factorii care au influenţat împotriva războiului acum o săptămână. Cred că trebue să admitem cu toţii cu părere de rău că propunerile dela München pot fi orice afară de dreptul liberei determinări. Sunt puţini printre noi, oricare ar fi sentimentul nostru de uşurare, care să nu simtă o oarecare umilinţă citind aceste propuneri. Desigur, timpul dat pentru execuţie era limitat cu cruzime.

Oratorul recunoaşte că primul ministru a dovedit că propunerile dela München reprezintă unele modificări faţă de ultimatul dela Godesberg. El crede totuşi că orice apreciere de detaliu asupra propunerilor, trebue să fie amânată, până când raportul comisiilor interesate va arunca oarecare lumină asupra aplicării lor. Totuşi d. Eden simte neliniştii pentru viitorul Cehoslovaciei, în special cu privire la garanţia britanică. „Când — întreabă oratorul — începe să joace această garanţie? Numai după delimitarea finală a tuturor frontierelor, sau acum? Este important ca ţara să o ştie în clipa de faţă. Pentru motive de ordin moral, această garanţie trebue să fie asigurată statului cehoslovac, care altfel nu ar fi acceptat aceste propuneri".

In peroraţie, d. Eden pune guvernul britanic în gardă contra primejdiilor unei păci europene bazată pe pactul în patru. El socoate că cooperarea micilor puteri este preţioasă, „căci ele sunt aproape totdeauna de partea păcii. Guvernul nu ar trebui să se angajeze în această nouă politică mai departe, căci nici un consiliu european nu poate fi complet fără participarea tuturor puterilor, mari şi mici".

Nu este momentul să se întârzie cu discuţia dacă acordul dela Muenchen reprezintă începutul unei ere mai bune sau doar şase luni de pace, ci să se sublinieze efortul care se impune acum „în toate domeniile apărării şi vieţii naţionale. Pentru a vorbi cu cruzime, democraţiile trebue acum să se arate tot atât de hotărâte în politică şi în spirit, ca şi naţiunile supuse unor alte forme de guvernământ".

D. Eden trage următoarele trei concluzii din evenimente: Reînarmarea trebue să fie accelerată prin toate mijloacele, întinderea şi caracterul acestei reînarmări trebue să fie revizuite în lumina evenimentelor recente. In sfârşit, naţiunea trebue să fie încurajată în domeniul civil să se organizeze în aşa chip încât să poată răspunde oricărei alte sfidări în condiţiuni diferite de acelea de azi. „Afacerile străine, declară oratorul mai departe, nu pot fi puse la nesfârşit pe baza lozincei „Rezistaţi şi daţi!" (Aplauze pe băncile opoziţiei). **Cedările succesive nu aduc decât umilinţe succesive şi apoi pretenţii şi mai umilitoare încă".**

D. Eden încheie spunând că primejdiile care mai rămân nu vor putea dispare „graţie cuvintelor frumoase şi nici chiar negocierilor, oricât de sincere ar fi ele, ci numai printr'o reînviere a spiritului naţional şi printr'un efort hotărît în favoarea unei politici externe asupra căreia să poată fi realizată unirea naţiunei. Dacă este aşa, cred că vom putea salva pacea nu numai pentru luna aceasta şi pentru cea viitoare, ci pentru generaţia noastră". (Aplauze pe numeroase bănci).

EXPUNEREA D-LUI CHAMBERLAIN

A luat apoi cuvântul d. Chamberlain, care se scuză că nu poate răspunde chiar azi d-lui Duff Cooper, „deşi nu are nimic de retractat sau de regretat".

Primul ministru continuă astfel: „Miercurea trecută, am ţinut şedinţă având deasupra noastră umbra unei ameninţări iminente. Astăzi ne unim cu toţii pentru a exprima recunoştinţa noastră de a fi văzut că rugile a milioane de oameni au fost împlinite".

D. Chamberlain aduce apoi un omagiu înţelepciunii lordului Halifax, ministrul afacerilor străine, şi trece la analizarea situaţiei în momentul când s'a deschis conferinţa dela Muenchen.

„Timpul, spune primul ministru, era un factor esenţial. La faţa locului, se aflau toate elementele necesare unei explozii care ar fi putut grăbi catastrofa. Era prin urmare de cea mai mare importanţă să obţinem repede o rezolvare pentru ca această penibilă şi grea operaţie a transferului teritoriilor sudete să se facă în cel mai scurt timp cu putinţă".

Care e diferenţa dintre ultimatul dela Godesberg şi acordul dela München

D. Chamberlain socoteşte că chestiunea fundamentală este de a şti care este diferenţa între ultimatumul dela Godesberg şi acordul dela Muenchen. Primul a fost respins, iar al doilea a fost acceptat de Cehoslovacia.

„Memoriul dela Godesberg, continuă şeful guvernului, era de fapt un ultimatum, deşi a avut forma unor propuneri. Era un ultimatum cu o limită de timp de şase zile. Dimpotrivă, acordul dela Muenchen revine la planul franco-britanic şi defineşte condiţiile de aplicare ale principiilor generale ale acestui plan sub răspunderea celor patru puteri şi sub control internaţional.

Orice spirit echitabil, care studiază modificările dobândite, trebue să recunoască faptul că ele sunt de o întindere considerabilă şi că sunt toate îndreptate în aceeaşi direcţie: pe calea cea bună a procedurii ordonate.

Nu mai este vorba de ultimatum:... Totuşi, nu trebue să se vadă în aceasta un triumf naţional sau personal al cuiva".

Contribuţia d-lui Mussolini la realizarea acordului a fost hotărâtoare

Primul ministru arată că contribuţia d-lui Hitler la încheerea acordului a fost reală şi substanţială; contribuţia d-lui Mussolini a fost „desigur importantă şi poate decisivă" (Aplauze).

El aminteşte că în adevăr d. Mussolini este acel care a obţinut amânarea cu 24 de ore a mobilizării generale germane şi declară că la începutul negocierilor d-nii Mussolini şi Ciano au prezentat un memorandum" pe care d. Daladier şi cu mine am putut să-l acceptăm ca bază de discuţii".

D. Chamberlain aduce deasemeni omagii d-lui Daladier, ale cărui curaj şi dispoziţie de a-şi lua răspunderile, competinţă şi dispoziţie fără şovăială au fost apreciabile".

D. Roosevelt — adaugă primul ministru — a arătat că glasul naţiunei cele mai puternice din lume se poate face ascultat la trei mii de mile distanţă şi influenţează asupra spiritelor oamenilor din Europa.

Oratorul arată că a fost încurajat şi de urările guvernanţilor din dominioane, „cari au împărtăşit toate neliniştile şi toate nădejdile noastre".

Declaraţia anglo-germană

In ce priveşte declaraţia anglo-germană, primul ministru spune: „Nu am încheiat nici un pact. Nu am luat nici un nou angajament. Nu există nici o înţelegere secretă. Conversaţia noastră nu a fost ostilă nici unei naţiuni. Era vorba de un efort pentru a stabili cu d. Hitler un contact pe care îl cred esenţial, pentru diplomaţia modernă. Cine — întreabă d. Chamberlain în mijlocul aplauzelor — va trebui să repetăm hotărârea noastră de a acoperi golurile ce rămân în înarmări şi în măsurile noastre de precauţie defensive pentru a fi gata să ne apărăm şi să facem efectivă diplomaţia noastră, văd noui posibilităţi de a se aborda problema dezarmării, deschizându-se înaintea noastră, şi cred că ele îngădue să se reuşească azi într'o asemenea măsură în care nu s'a reuşit niciodată înainte.

Trebue să se lucreze pentru reintoarcerea încrederii, pentru suprimarea treptată a ostilităţii dintre naţiuni, până atunci când vor simţi că pot fără primejdie să părăsească o armă după alta. Acestei munci doresc să-i consacru toată energia şi tot timpul care îmi vor mai rămânea înainte de a transmite postul meu unui om mai tânăr. (Aplauze furtunoase).

Cuvântarea d-lui Sir Samuel Hoare

Moţiunea

Londra, 4 (Rador). — **Camera Comunelor a ţinut şedinţă Luni noaptea până către ziuă.**

După discursul d-lui Eden au luat cuvântul mai mulţi oratori, printre cari d-nii Lansbury şi Henderson.

Sir Samuel Hoare, ministrul internelor, răspunzând apoi oposiţiei, în numele guvernului, referindu-se la cele declarate de d. Duff Cooper, a declarat că guvernul britanic a făcut cunoscut Reichului poziţia sa fără ambiguitate. In ce priveşte Rusia, oratorul remarcă faptul că Marea Britanie neavând niciun tratat cu ea, nu avea să o consulte. Guvernul britanic a lăsat această grije pe seama guvernului francez.

Ministrul Internelor declară că regretă lovitura dată Cehoslovaciei, însă adaogă: „Sunt sigur că dacă am fi mers mai departe ne-am afla acum într'un război mondial. Am adoptat singura atitudine posibilă. Aceasta era indispensabil pentru pacea mondială şi pentru republica cehoslovacă. Atitudinea noastră i-a permis să supravieţuiască".

Sir Samuel Hoare emite apoi părerea că toate marile puteri, între cari şi Rusia, trebuie să participe la garanţia dată Cehoslovaciei, care astfel se va bucura de o „securitate tot atât de mare ca şi aceia de care se bucură Elveţia".

D-sa dă apoi asigurări d-lui Eden că guvernul va veghia asupra soartei prizonierilor cehi din Germania.

Oratorul a încheiat afirmând că guvernul nu are deloc intenţia să încetinească ritmul măsurilor luate în domeniul apărării naţionale.

Sir John Simon şi d. Malcolm MacDonald au depus, în numele primului ministru, o moţiune în care se spune: „Camera Comunelor aprobă politica guvernului Majestăţii Sale, graţie căreia războiul a fost înlăturat în cursul crizei recente şi acordă sprijinul său sforţărilor guvernului în vederea asigurării unei păci trainice".

Votul asupra moţiunei prezentate se va produce în şedinţa de Miercuri.

Laburiştii naţionali alături de guvernul britanic

Londra, 3 (Rador). — *Grupul parlamentar al laburiştilor din coaliţia guvernamentală şi comitetul executiv al organizaţiei laburiste naţionale s'a întrunit azi dimineaţă şi a adoptat o rezoluţie prin care aprobă acţiunea miniştrilor membri ai partidului cari au sprijinit politica guvernului în timpul crizei recente.*

In moţiune se aduc felicitări d-lui Chamberlain pentru marile servicii ce le-a adus Marei Britanii.

Ce scrie presa germană

Berlin 4 (Rador). — **Corespondentul Agenţiei Telegrafice Germană (DNB) transmite:**

Parte din ziarele apărute Marţi dimineaţă publică comentarii asupra desbaterilor de Luni din Camera Comunelor şi a discursului d-lui Chamberlain primul ministru al Marei Britanii.

„Voelkischer Beobachter" scrie în rezumat: Prin discursul său, d. Chamberlain a dovedit că este un realist în adevăratul înţeles al cuvântului, realist nu numai în modul său de a sesiza cu abilitate şansele ce i se oferă, dar realist şi în aprecierea pedicilor ce-i stau în cale. Oricine cunoaşte atmosfera de la Westminster ştie prea bine cât de mult curaj trebuie pentru a cere în faţa acestui for comprehensiune pentru intenţiunile şi acţiunea Fuehrerului cancelar şi de a constata în mod expres aportul real şi esenţial adus de cancelarul Hitler cauzei păcii. Opoziţia primului ministru britanic nu a lăsat deoparte nicio sforţare pentru a câştiga poporul englez în favoarea unui război „preventiv". Ea susţinea că poporul britanic trebuie să lupte pentru idealurile democratice. D. Chamberlain s'a opus acestei acţiuni, a împiedecat izbucnirea războiului şi întreg poporul englez a aprobat atitudinea sa.

„Berliner Tageblatt" arată că naţiunea engleză şi Suveranul Angliei au dat deplină aprobare politicei dusă de d. Chamberlain.

Doamna Maria Alexandru Niculescu, personal şi în numele familiei, mulţumeşte tuturor acelora care au împărtăşit şi au participat la marea durere încercată prin moartea prematură şi neaşteptată a bunului lor

Alexandru Niculescu

Inspector General de Finanţe

Deasemenea mulţumeşte tuturor colegilor şi funcţionarilor fiscali cum şi membrilor asociaţiunei „A. S. E. F." al cărei fondator şi preşedinte a fost, pentru sentimentele de sinceră gratitudine şi mângâere manifestaţie. 4

Doamna Rica Prof. A. Angelescu cu mare durere face cunoscut prietenilor, rudelor şi cunoscuţilor că Joi 6 Octombrie ora 11 va avea loc parastasul de 6 luni pentru iubitul ei soţ

PROFESORUL UNIVERSITAR

AUREL ANGELESCU

care va avea loc la Crematoriul Cenuşa. 2

Familiile, Colonel C. Constantinescu cu soţia, Victoria şi colonel G. Negulescu, Elena şi inginer B. Paraschivescu, împreună cu nepoţii, aduc pe această cale mulţumiri, tuturor acelora cari prin flori şi scris au căutat să ne mângâie în marea noastră durere ce am încercat prin moartea iubitei şi neuitatei noastre soră, cumnată şi mătuşe

Eliza Dr. Alexandrescu 20

†

Adânc îndureraţii: Sylvia Averescu, Locotenent Ionel Averescu, fiică şi fiu, precum şi familiile înrudite, au nemărginita durere a anunţa încetarea din viaţă a neuitatului lor

MAREŞAL

Alexandru Averescu

CONSILIER REGAL

Inhumarea va avea loc Joi, 6 Octombrie a. c. în cripta Mausoleului dela Mărăşti. 16

†

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE AL BANCII DE CREDIT ROMAN

are durerea de a anunţa încetarea din viaţă a

MAREŞALULUI

Al. Averescu

CONSILIER REGAL

Consiliul va păstra o amintire profundă şi recunoscătoare colaborării cu care ilustrul dispărut a onorat instituţiunea.

†

Smaranda soţie, Elena şi maior Ioan Popescu, Alexandrina Pallita cu fiica Coca, Eugenia şi Ioan Dumitriu Buzeu, Nae şi Natalia Dumitrescu, Maria Dumitrescu cu fii Floricel şi Bibişor, fiu, fiice şi nepoţi, Bibina şi maior Georgescu cu fiica Adinel, Adina şi căpitan Girescu cu fiica Gigel, căpitan Florin Popescu cu soţia şi fiul, nepoţi şi strănepoţi şi celelalte familii înrudite cu durere anunţă încetarea din viaţă a scumpului lor

Alexandru Dumitrescu

78 ani

(moşu) pensionar al Monitorului Oficial şi Asociaţia Patronală

Inhumarea rămăşiţelor pământeşti ce fusese depuse în capela cimitirului Ghencea, s'a făcut Marţi, 4 Oct., orele 16.30. 19

†

Sdrobiţi de durere: Georges şi Renée Florescu cu Mimi, Elena Russu cu Lucian şi Zoe, Emma Zătreanu, cu Angelica şi Radu, Gabriela şi lt. colonel Dumitru Florescu cu Ovidiu şi Gabriel, precum şi familiile înrudite, au nemărginita durere a vă anunţa, încetarea din viaţă a bunei şi iubitei lor mame şi bunice

MARIA

ESMERALDA AL. FLORESCU

(MANDIŢA)

decedată în ziua de 1 Octombrie, orele 12, în vârstă de 78 ani.

Inmormântarea s'a făcut Marţi 4 Octombrie orele 11, în cimitirul „Sfântul Dumitru" din oraşul Focşani.

Rugaţi-vă pentru sufletul ei bun. 8580

†

Chr. T. Christea cu întreaga familie, anunţă cu adâncă durere încetarea din viaţă a scumpei lor: soţie, soră, cumnată, mătuşă şi vară

ANNA C. CHRISTEA

decedată în ziua de 3 Octombrie.

Inmormântarea va avea loc Miercuri, 5 c. ora 2 jumătate, în cimitirul Armean din Iaşi, în a cărui capelă se află depus corpul neînsufleţit. 15

†

Intristaţii: Gabriela, soţie, Dumitru, Aurel şi Georgeta, fii şi fică, Profesor Ştefan Sterian, frate, cu familia, Ion Sterian, frate, cu familia, familia Niculae Sterian, precum şi familiile înrudite P. escu, Kunst, Ţucă, au durerea să anunţe încetarea din viaţă a prea iubitului şi neuitatului lor

Gheorghe N. Sterian

fost inspector C. F. R.

în vârstă de 63 ani.

Inmormântarea s'a făcut în ziua de Marţi 4 Octombrie 1938. Serviciul religios s'a oficiat la locuinţa defunctului din Bucureşti, B-dul Alex. I. Cuza Nr. 76, la ora 3 p. m., după care cortegiul a pornit spre cimitirul Sf. Vineri, unde s'a făcut înhumarea.

†

Constanţa, soţie, Mircea Botez şi Jean Tepfner, copii, Ana Rusu, soacră, Stelian Tepfner, frate, Rudi Kiticeanu şi Mimi Tepfner cu copiii, surori, Lucia şi cpt. Ioan Teodorescu cu copiii, Vica şi Teodor Rusu cu copiii, cumnaţi, Virginia şi Achil Popescu cu copiii, Didi şi maior farmacist Costică Kiticeanu cu familia, veri, Jeni Seman verişoară, Jeni şi Oscar Zvibach, Paula Campion nepoţi, anunţă cu adâncă durere pierderea iubitului lor

IORDAN TEPFNER

Inmormântarea s'a făcut Marţi 4 Octombrie ora 16 dela Capela Cimitirului Ghencea, unde se afla depus corpul regretatului.